

ער 120

ירושלים, השמיץ קול ישראל בתכנית כבקשתך לחולים ומחלימים את מחול החתה לסינמאנס.

★★★

אשר יודע למה

רחובות, הכניסה הנהלת אשד לשרות אוטובוסים חדשים, קבעה בהם שלטים מאירי עיניים: "אסור לעשן" הצידידה ליתר כסחון מאסרה לכל מושב.

★★★

הקש בעץ

דיוואן, הדרו, התלבט אורה השייך לכת הטמאים כיצד להתגבר על החוק המתיר לקיים יחסים עם נשים בלתי נשור אות רק לאלמנים, התחתן בטכס דתי עם עץ, גרע את העץ בגרון והסך לאלמן.

★★★

יד ימין ויד שמאל

הרשוכ, קיבלה המשטרה את תלונתה של אשה ממושכ לווייה, כי בעלה היכה אותה גמרצות בהיותה בחורש הש' מיני להריונה, שלחה הוראה לשוטרי המתגורר במושב זה לעצור את הבעל, נוכחה לתדהמתה כי המכה הוא השוטר עצמו.

★★★

שיעור מערף

נחריה, התלוננה אשה על בעלה, כי הוא שיינע אותה לצאת עמו לנופש, יצא עמה לים, הבטיח ללמדה לשחות, גירסה להסביעה בעת שהתרחקו מהחוף.

★★★

ציר מוסמך

יפו, גנבו אלמונים ציר של שער מאכן מהתקופה הכנענית, אשר נחשף בחפירת וואחסן באופן זמני בבית מרחץ תורכי עזוב.

★★★

המין החלש

גלסנו, סקוטלנד, חשה אשה לעזרת בעלה שהתקף עלידי אלמוני, הגירסה כסא על ראש התוקף, גרמה לבעלה שבר בגולגולתו, וזעזעמוח לתוקף.

★★★

תפסת מרובה, נתפסת

אינדאנופוליס, ארצות הברית, הרבא גיימס דייפורד לדין על שהיה נשור בעת וכעונה אחת לארבע נשים, טען כי הוא עומד להתאסלם ולהגר עם ארבעת נשיו לעלב הסעודית, נשלח תחת זאת לביתיסורה לשלוש נשים.

★★★

יש קמה יש תורה

תל אביב, גילה אורח בתוך כיכר ה' לחם שקנה שני דמים שלמים מהתניץ.

★★★

אוכלי ארם

יפו, הסתכסכה אשה עם בעלה, גכנסה לביתיקסה, החלה להשתולל, לא השייחה בבעל הקסה שהזעיק את המשטרה, אכלה בתיאבון מנה חומוס וחצי אבטיח, נגסה בידו של השוטר שבא לעצרה, גש' לחה למאסר.

★★★

מידה כנגד מידה

תל אביב, הודיעה הנהלת מנידוד' אדום שהיא שלחה בחורש הבא אמברי לנסים לרחובות, לשכנע עובדים ושבים לת' רום בקבוק מרמם, בהקוה שתיעשה על המדרכה, תמורת כוס מיץ תטווים שתינתן במקום.

★★★

התקרמות מקצועית

פאריס, צרפת, רשמו שוטרי תנועה דו"ח עבירת תנועה לנהג שהחנה את מכוניתו במקום אסור לחניה, גילו כי ה' עבריין הוא ראש משטרת ניו יורק, שבא לפאריס להשתלמות.

כוינו נכיונו!

בנק דיסקונט לישראל בע"מ

סרטים

שגעון הגברים

ריפיפי (אופיר, תל אביב; צרפת) היא מלה צרפתית, שאינה נמצאת אפילו בלקסיקון המלא של גארוס. והו מונח בסלנג של העולם התחתון הפריסאי, שפירושו ק' דחת סירוף, מין שגעון לדבר אחד. שמו המלא של הסרט במקורו הוא: הריפיפי ו' הגברים. והו גם תכנו של הסרט.

הגברים בסרטו של זיל דאסאן, הבמאי הצרפתי ממוצא יהודי, חניך הוליבוד, הם גבורי העולם התחתון של פאריס. אין הם עשירים מיקשה אחת. דאסאן מחלק אותם לשתי קבוצות-ביניים: פושעים אינטלקטור אליים, בעלי משפחות וילדים, לבושים כ' גיטלמנים ונראים כאזרחים מהוגנים לכל דבר. הם בעלי מוח חושב ומצפון, ה' מתחילים אל מקצועם ממש כשם שכל אמן אחר מתיחס אל מקצועו. כשאלה נאלצים לרצוח, עומדות הדמעות בעיניהם.

הקבוצה השניה הם הגנגסטרים החולי-גיים, שהפשע טבוע בדמם וניכר על פ' צופיהם. אלה אינם מהססים להסר את חוקי העולם התחתון, רוצחים וחוטפים באותה

האווירה הציבורית, על אף הסכנה שבדבר. לצידם עומדת קבוצה קטנה של עתונאים חפשיים ובלתי-תלויים, העוזרת בגילוי ה' שחיתות. נגד אנשים אלה מופעלים לחץ ואיומים; פצצות מונחות בבתיהם. הדברים נשמעים אמנם מוכרים וידועים היטב לצופה הישראלי. אולם על אף כל הדמיון, קיים עדיין הבדל רב בשיטות ר' באמצעים בין מה שנעשה בצרף לבין מה שהתרחש בעמרה פניקס הקטנה, באלבמה שבארצות-הברית.

חטא ועונשו. פניקס היתה עיר החטא, סדום של דרום-ארה"ב. כמעט כל קיומם של 15 אלף תושביה התבסס על בתי החר' מורים המקומיים, על מכונות משחק, על ייצור קלפים מסומנים, על תעשיית ויסקי מזויף, בתיוונות ושאה מצרכי החטא. עיקר לקוחות עיר החטא, שמחזוריה ה' כסטי הסתכם ב-100 מיליון דולאר לשנה, היו היילי הבסיס הצבאי הקרוב, פורס בנינגס. המשטרה היתה שותפת לדברי עבירה ועל כן, מעשי רצח וחיסול מתחרים היו מוגדרים עלייה כתאונות. בתריין של מושבעים קנויים היו מזכים כל רוצח ופושע שהשלטון רצה בקרו. כל זה הת' רחש בחסותם האויבה של מושלי המדינה,

רצח בקברט ב"ריפיפי" זה עניין שבדום

שלוות-נפש שבה היו אוכלים לחמניות. מה שמאחד את שני סוגי הפושעים הוא הריפיפי, שגעון הפשע שבנפשם, אשר אי' נו ניתן להסבר בשום גימוק שהוא. גברים — לא גיבורים. סרטו של דאסאן מורכב משני חלקים שונים בתכ' לית. חלקו הראשון, המתאר את עבודת ה' תכנון לפריצה ואת הפריצה לחנות תכ' שיסים, עלידי כנופית פושעים אינטלקטור אליים, הוא מלאכת מחשבת באופיה. ניכר מדי שאת התסריט כתב פורץ מקצועו, ו' אכן איגוסטיין ברטון, התסריטאי, גידון ב' שעתו לארבע שנות מאסר בעזן פריצה. חלקו השני של הסרט, גודש הרציחות והיריות, מתאר את מלחמת הכנוסיה ה' גיטלמנית בכנופית גנגסטרים, הרוצח לשי לול ממנה את טרי עמלה. והו חלקו ה' פחות טוב של הסרט, שיגראתי ובנאלי, המגיע למסקנה הכליך-כנונה ונדושה, ש' הפשע אינו משתלם. ייחורו של גאנגסט' זה הוא באווירתו המיוחדת. בתיאור הטיפוסים שבו ובחרייה עמוקה לנפשם של מבצעי פשעים, פושעים אינם מוצגים בו כחיות-טרף אכולות שגאה, אלא כבני אדם רגילים, בעלי חלומות ר' שאיפות, בעלי חולשות ופחדים, מוכים בריפיפי של גברים, לא של גיבורים.

סדום, ארצות-הברית

ותזעק כל העיר (ג'ר'ינה, תל אביב; ארצות-הברית) עוסק בבועיה אקטואלית ל' גבי תושבי ישראל — המלחמה בשחיתות. הוא מספר על בעלי עסקים מפוקפקים, קשורים לחוגי השלטון, הגורפים הון ב' עיסקות אשר השלטון מתעלם מהן. הוא מס' סר על משטרה מושחתת העושה יד אחת עם העבריינים, מחסה עליהם ומתייצבת ל' צידם. הוא מספר על סירור פוליטי, על בחירות מזוישות, על קולות בוחרים ה' נקנים בכסף ובאימונים. נגד שחיתות זו מתייצבת קבוצה קטנה של אזרחים שיררלבו, הגלחמים לסיחור

- תדרין
אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי תארי, אשר העולם הוה סמליץ לראותם:
עודם הרממה (מגדור, תל אביב) — צלילה מרוממת-רוח למעמקי ה' אוקיינוס, בחברת דגת-הים ומצלמות-הפלא של אייב קוסטו.
הנרון למוות ברח (צופו, תל אביב) — איש השירות החשאי הצרפתי בורח ממכלא הגסטפו, בסרט מתח גאוני של רוברט ברטון.
חופשה בונציה (אורלי, חיפה) קתרין הפבורן באה להנציה כתיידת ו' יוצאת ממנה כאשה, רומנטי ומרסיס.